

Борба

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет
и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Велико Търново

Година XXXVII
1979
НОЕМВРИ
17
Събота

Безплатен е основен
през 1943 година
Брой 136 (4279)
Цена 2 стотинки

На тежкотоварното движение — зелена улица

Министърът на транспорта Васил Цанов в ЖП управление Горна Оряховица

В четвъртък в салона на Железопътното управление Горна Оряховица се състоя национално съвещание по проблема на тежкотоварното движение на влаковете. В неговата работа взеха участие министърът на транспорта Васил Цанов, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев, първият секретар на общинския комитет на БКП в Горна Оряховица Стоян Кочев, отговорни работници от отдел „Промисленост и транспорт“ на ЦК на БКП, от Министерството на

транспорта и СО „БДЖ“, представители на ЦК на Профсъюза на работниците от транспорта и на останалите железопътни управления в страната. Доклад за ускоряване превоза на товарите чрез създаване на комплексна система за организация на движението на тежкотоварните и дългосъставните влакове изнесе Атанас Станев, началник на ЖП управление — Горна Оряховица. В него бе разгледан досегашният опит на горнооряховските железничари и предстоящите задачи.

Министърът Стефан Михайлов, кандидат-член на ЦК на БКП, прочете призив-обещание от колектива на управлението. Изказалите се на съвещанието подкрепиха инициативата на горнооряховските железничари. Висока оценка за неядале и др. Васил Цанов. Той говори и за най-важните задачи, които поставя планът за 1980 г., за създаването на реални предпоставки за ефективност в системата на транспорта.

Михаил МАНОЛОВ

В чест на Велчо Джамджията

В четвъртък гости на Клуба на дейците на културата — Велико Търново бяха членове на ръководството на Културния клуб на великотърновчани в София. Размени бяха мисли за бъдещото сътрудничество между двата клуба и обменен положителен опит.

Повод за срещата бе и честването на 200-годишнината от рождението на забележителния родолюбец Велчо Джамджията, застанал начело на една завера срещу робството, наречена на негово име. Беседа за живота и неговото дело изнесе ст. н. с. Петър Коледаров.

С отговорност и икономически подход

Успешна година за фабрика „В. Коларов“ — Велико Търново.

Творческите сили и трудовото дръзновение на колектива на предприятието за свило-точене „В. Коларов“ — Велико Търново са насочени към успешното решаване на задачите през 1979 г. На основата на разкритите резерви за повишаване ефективността и качеството през десетмесечията бяха реализирани високи производствени резултати.

За нас е много важно да се изпълнява ритмично всекидневният график. Колективът полага усилия за рационално използване на суровините и материалите, горивата и електроенергията. Рандементът на копринената прежда (греж) се презвълнява с 0.41 на сто. Намален е по отчет нормативът на 100 лв. стокова продукция с 4.76 лв. Презвълнявана е допълнителната задача за снижаване на материалните разходи с 57 000 лв. Планът за чистата продукция е презвълнянен с 55 процента.

Ние си даваме сметка, че решаването на задачи за изпълнение на плана има прилагането на икономическия подход при решаване на стопанските задачи, усъвършенстването на социалистическата организация на труда. Благодарие на социалистическото съревнование и повишената отговорност 11 производственически изпълниха предсрочно

плана си за седмата петилетка. Фетие Бейдатов, Росица Росалинова, Мария Трифонова, Марина Начева, Мария Марчева, Анифе Мехмедова, Дара Георгиева, Симеонка Цветкова, Трифонка Георгиева, Мария Маринова и Иванка Старорешкова вече работят по личните си планове за осмата петилетка. Само тези работнички до края на петилетката ще произведат надпланово 25 тона копринена прежда. Това е доказателство за големите предимства на плана — многомашино обслужване, за който в предприятието се полагат специални грижи.

Вниманието ни сега е насочено към цялостно прилагане на принципите на икономическия подход, на стопанската сметка и самоздържане. Успехите ни радват, но не ни дават основание за самодоволство. Напротив, че не всички резерви са разкрити и оползотворени. Под ръководството на първичната партийна организация обаче колективът на предприятието предсрочно ще изпълни намерения си план за 1979 г., повишавайки ефективността и качеството на продукцията.

Иван ДОНЧЕВ
директор на производството за свило-точене „В. Коларов“ — Велико Търново

Четирмата апостоли са символ на единството на Християнството, на единния революционен и перманентен политически курс на пролетариата.

А. Дюрер. Четирмата апостоли.

Посетителите на изложбата разглеждат творбите. А. Дюрер. Мария с детето. Портрет на един млад мъж. Света Мария с детето.

Дни на културата на ГДР

От 15 до 25 ноември у нас се провеждат Дни на културата на Германската демократична република. Те се организират от Комитета за култура на НРБ и Министерството на културата на ГДР.

Дните на културата на ГДР в окръга бяха открити в четвъртък във фойето на Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ във Велико Търново от Мария Манева, председател на Окръжния съвет за култура. Слово произнесе Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на БКП. В него тя подчерта, че многостранната подкрепа, която получават специализираните органи на културата от Германската единна социалистическа партия и правителството, способства за пълния разцвет на духовните сили на народа. Сега в ГДР има 120 драматични, музикални и куклени театри, 81 симфонични и естрадни оркестри, 833 кинотеатри, 1041 държавни и профсъюзни домове на културата, 636 музеи, 17 500 библиотеки. Всяка година в 24 художествени висши учебни заведения и училища се приемат 990 студенти, а само в музикалните училища се учат над 35 000 ученици.

Със световна известност се ползват такива авторитетни огнища на култура като Държавната картинна галерия за прозвещения на изкуствата в Берлин, Държавната картинна галерия в Дрезден, музеите в Потсдам, Лайпциг и Баймар.

След това тя обяви за от

крита изложбата от репродукции на Албрехт Дюрер, с която започват Дните на културата на ГДР в окръга. Същата вечер в Камен бе открита изложбата „Развитие на селското стопанство в ГДР“, а Елена — „Графика на самодейци-художници от ГДР“.

През десетдневката в окръ

га ще гостува и официална делегация, водена от заместник-министъра на културата на ГДР д-р Вилфрид Маас.

През дните ще бъдат организирани редица културни тържества, посветени на културата на ГДР.

Христо СТОЯНОВ

Зонално съвещание

Вчера на зонално съвещание във Велико Търново бяха обсъдени резултатите от организирания обществен преглед по състоянието на правноадминистративното обслужване на населението.

Представители на окръжните и районните съдилища от Габровски, Разградски, Русенски, Силистренски и Велико-

търновски окръг изслушаха и обсъдиха доклада, изнесен от председателя на Окръжния съд във Велико Търново Стефан Енчев, изнесоха свой опит, констатации и мнения по организационна на обслужване на населението по правно-административни въпроси.

Блага СТЕФАНОВА

ПРАЗНИЦИ ЗА СТРАЖИЦА

ПЛАМЕНЕН КОМУНИСТ-ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТ

В салона на образцово на родно читалище „Развитие“ се състоя тематична вечер, посветена на 100-годишнината от рождението на основателя на партийната организация в Стражица Иван Петров Орманов. Възбуждаща бе програмата за безсмъртното дело на пламенния комунист — интернационалист. С голямо възлание адмирал Бранимир Орманов разказа спомени за своя баща.

Признателността и преклопенето на стражичани пред делото на Иван Орманов изрази другарят Трифон Ралчев, първи секретар на общинския комитет на БКП.

Новостроящото се единно средно политическо училище в Стражица ще носи името Иван Орманов.

Пред паметника на Иван Орманов бяха поднесени много венци и цветя.

РОЖБА НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

В четвъртък в Стражица бе открит новият хлебозавод.

рожда на българо-съветската дружба. Да споделят радостта на стражичани — тук дойдох адмирал Бранимир Орманов, зам.-министър на народната отбрана и Димитър Църков, председател на Окръжния народен съвет. Тук бяха и членът на ЦК на БКП Йордан Костов, представител на съветското посолство Виктор Красноусов и съветските специалисти, участвували в монтажа на обораудването и пуска на завода, начело с ръководителя на групата инж. Валери Романов, ръководители на общината.

Тържеството откри първият секретар на общинския комитет на БКП Трифон Ралчев. Доклад за строителството на завода и неограничаваната съветска помощ изнесе председателят на районната потребителна кооперация Трифон Трифонов.

Приветстваха жителите на общината Виктор Красноусов. Другарят Йордан Костов преряза трицветната лента и обяви хлебозавода за открит.

Николай ХРИСТОВ

С реален принос в идеологическата работа

Четвъртата отчетно-изборна конференция на окръжната организация на дружеството за разпространение на научни знания „Георги Кирков“.

В пленарната зала на Партийния дом във Велико Търново вчера се състоя четвъртата отчетно-изборна конференция на окръжната организация на дружество „Георги Кирков“. В работата й взеха участие секретарят на Окръжния комитет на Партията Маргарита Кемалова и първият зам.-председател на Републиканския съвет на дружеството „Георги Кирков“ Павлина Енчева.

Конференцията бе открита и ръководена от проф. д-р Димитър Филипов, председател на Окръжния съвет на дружеството. Доклад за дейността на окръжната организация на дружество „Георги Кирков“ през отчетните три години

и за предстоящите й задачи за по-нататъшното усъвършенстване на лекционната пропаганда в окръга прочете зам.-председателят на Окръжния съвет на дружеството Никола Да scalov.

В изказванията си делегатите на конференцията се спираха на редица проблеми в дейността на дружеството и направиха ценни предложения за бъдещата му работа.

Обстойно изказване по проблемите на лекционната пропаганда и по основните насоки за нейното усъвършенстване направи Павлина Енчева.

Другарката Маргарита Кемалова приветства делегатите от името на Окръжния ко

митет на Партията и изрази високата му оценка за дейността на окръжната организация на дружеството.

Конференцията прие решения по основните направления на бъдещата дейност.

Другарката Павлина Енчева връчи почетни грамоти и златната значка на Републиканския съвет на дружеството и златна и сребърни значки на активни лектори и дейци на дружеството от окръга.

На първия си пленум новоизбраният Окръжен съвет на дружеството избра бюро с председател доц. Стефан Петров, главен директор на Българската народна банка във Велико Търново и зам.-председател Йорданка Славева.

Николина ЯМБОЛНЕВА

Историята-фактор за патриотично възпитание

Втората национална конференция на младите историци, която се състоя в сряда и четвъртък във Велико Търново, бе поводът за нашия разговор с някои от участниците в нея. Ето какво споделиха те пред представители на редакцията.

Проф. Василка ТЪПКОВА-ЗАЙМОВА, ръководител на секция „Балканските народи и Византия“ в Института за балканистика:

— Великотърновският университет се отличава винаги с успешно организиран инициатива. Добра беше идеята Втората национална конференция на младите историци да се проведе във Велико Търново. Още на първата конференция в София пролича, че тя е необходима в изграждането на нов исторически кадри. На първо място на нея младите историци могат да си дадат сметка за своите постижения. Освен това те се приучават да говорят публично, да изказват мислите си пред голяма аудитория, защото науката и особено историята не може да бъде килия. Тя трябва да бъде достояние на по-широк кръг, тя (историята) на първо място е наука, която има значение за националното възпитание.

Младите историци, излизайки на тези форуми, мо

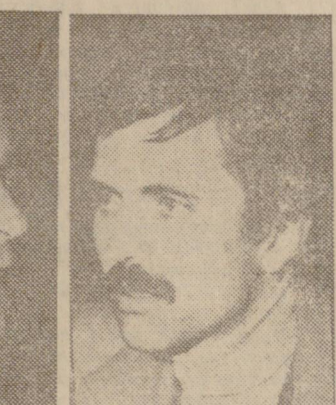

гат да сравнят дори с по-старите си колеги своя начин на виждане, развитието си. И най-после, трябва да се отбележи, че младите хора са сравнително по-свободни и поне що се отнася до натрупване на материал и до осмисляне на отделни паметници те правят много и те си техни постижения могат да бъдат използвани за общи съчинения от национален мащаб.

Всичко това показва още един път, че Втората младежка конференция, която даде възможност за подобни наблюдения, е добре дошля. И че това е една инициатива, която трябва да продължи и в бъдеще под лозунга за патриотичното възпитание.

Магда ХРИСТОДУЛОВА, старши асистент по средновековна българска история във ВТУ „Кирил и Методий“:

— Втората национална конференция на младите историци се провежда по инициатива на Единния център по история. Тази година организатор и домакин е Великотърновският университет, с активно съдействие на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново и Окръжния народен съвет. Събраха се около 90 млади историци от цяла България. Целта на конференцията е да се видят на

что развитие и постиженията на младите историци и същевременно тя представява една школа за тяхното по-нататъшно израстване. Темата на конференцията е изключително с патриотична насоченост, а девизът е „Историята — мощен фактор за патриотично възпитание на народа“.

В конференцията участвах с научно съобщение за един малко познат извор от червото да на българското Средновековие. При една командировка в Румънската академия на науките попаднах на непознат пренес на т. н. Трониско летопис, който почти не е използван в българската медиевистика. Съобщението бе повод за дискусия в секцията.

Кишиов БАЧИНСКИ, д-р на исторически науки, преподавател в Ягелонския университет:

— В конференцията на младите историци от България взехме участие и трима научни работници от Краков — реферати на тема „Полско-българските връзки през Средновековието и през IX и X век“.

Искам да отбележа, че ат

мосферата тук бе много съдържана. Голямо впечатление ни направи българската гостоприемност и красотата на Велико Търново. Конференцията бе организирана в пет секции и темите на всяка една от тях са много интересни за нас. Но по-малко не знаем български език, не успяхме да разберем всичко от докладите, което ни интересуваше.

Моята тема е „Политиката спрямо Турция на Кажимир Ягелоник и положението на Балканския полуостров през втората половина на XV век“. И понеже времето за изказване е ограничено, аз се спирах само на полските планове за изгонването на турците от българските земи през втората половина на XV век.

Христо МАТАНОВ от Института за балканистика:

— Моят доклад беше свързан с общата тематика на конференцията и беше озаглавен „Представата за държавно устройство и царска власт в българската апокрифна летопис от XI век“. Що се отнася до ползата от подобни конференции, смятам, че на този въпрос всеки от участниците би отговорил положително. А значението от нея аз схващам в няколко насоки. На първо място в това, че тя събира на едно място млади историци от страната, което е повод да да разменят мисли, да се оспорят. Две извънмисловни си сили. Младият историк има по-малко поле за изказване и една таква конференция му дава тази възможност. Освен това тук бяха изведени научни работници в областта на историята и други близки науки, които докладите са много полезни за бъдещата им работа като историци.

Не мога да не изкажа и възхищението си от организацията на конференцията, която беше на много високо равнище.

Донка ХРИСТОВА

Снимки Веселин ХРИСТОВ

Кубинската проза на писателя Васил Попов

Сродяването с една друга национална душевност започва далеч преди осъществяването на първото пътуване, далеч преди срещата с географския пейзаж и със социалния облик на обществото, с човешките съдби. Можем да твърдим, и то едва ли ще бъде погрешно, че при Васил Попов тази съпричастност с кубинския характер идва от ранното му заживяване с хуло жествения свят на латиноамериканската литература. Това навлизане в специфичната национална атмосфера, в своеобразното на етнически ценности води до онези трудно достижими синхронизации, когато авторът реагира на това, което вижда не с творческия стереотип на чужденец, а с дълбоката та на познавача, който вече се е сродил с един нов обществен климат, с драматизма на човешките съдби.

Дарбата да се превъплъщава в характерите на героите и заедно с това да маркира, когато е необходимо, дистанцията между разказвач и персонажи, създава художественото равновесие в сюжетите на разказите от новия сборник на писателя — „Дайкири“. По-голямата част от тях са изградени по принципите на творческата оркестрация, в основата на която лежи някаква мисъл или определено емоционално състояние. Така се създава онова чувство за музичност в сюжета, за ритмичност в повествованието, признание, които винаги са близки критерии за художествена върхуност и единство. В разказа „Дайкири“ това е мисълта на героинята, че нищо от нашия вътрешен живот не личи: „... никога нищо не личи в моя живот, всичко, което има някаква цена, се скрива моментално и нито ти, нито другите можете да го съзрете,

Васил Попов, „Дайкири“, изд. „Хр. Г. Данов“, 1979 г.

откриете и оцените“.

В тази лична на пръв поглед драма преминава и втори път, значително по-слаб, но не по-маловажен за идеиния за мисъл на разказа, пък и за съдържателното единство на сборника мотив, който се носи от повтарящата се реплика на Ектор Дебо: „Тия кубинци!“ Този мотив има функцията на дискретна съдържателна експозиция. Защото в разказа „Дайкири“ действителността в Куба и кубинският характер присъстват повече като намек, като атмосфера.

От загатката и намека в разказа „Дайкири“ писателят ще навлезе в сложния психологически свят на кубинската душевност, в революционния дух на обществената атмосфера — разказа „Росарио“. Чрез художествените средства на психологическата пластичност авторът ще отрази неповторимите черти в характера на тайнствената и загадъчна Росарио, секретар на партнен комитет, „воювала срещу бандитите в Ескамбрай“. Обаянието от смелостта на тази жена на се слива със силата на женската и загадъчност. Така се запазва онази искра, която кара Херардо да въздъхва и да повтаря: „Ако Росарио каже и аз ще скоча в огъня за ради нея“.

Всичко това, включено в системата на повседневното мислене и още повече в традиционната ни национална нагласа, може да изглежда противоречиво и необяснимо, както е странно болестното състояние на героя от разказа „Ръцете на Калисто“. Но дарбата на писателя-психолог ни приобщава към трагизма и жертвеността в революционната борба, към житейския и нравствен стоицизъм на отделната личност. И необяснимите за обикновеното мислене човешки прояви и събития намират своята психологическа, познатеелна и етична мотивиров-

ка, дава се разказва онова кетическо вънушение, което прави съпричастни на чуждия национален характер и темперамент и ни сродява с неговия порив за свобода и социална справедливост.

Революцията присъствува в почти всеки един от разказите. Но писателят не се интересува от външните измерения на нейната величавост, а от отражението и върху отделната човешка личност и съдба.

Кубинските герои на В. Попов живеят с нормите на нравствената категоричност, която е проява на една исконна черта в тяхната народностна душевност. Те винаги отстояват своята правда, отстояват я докрай — разказа „Доминго Чавес“. Историческият трагизъм, който тези герои носят, ни отвежда към дълбините на социалното страдание, към недрата в народостното самосъзнание, където се заражда героизмът на революцията — разказа „Несъществуващи думи“.

В сборника има и няколко разказа: „Нощ в Сан Франциско“.

ко де Паула“, „Както ще бъде“, „Момчето Фелипе“, които, без да са обособени в самотоистотелен цикъл, са вътрешно свързани и обединени от проблема за същността и предназначението на твореца и на неговото изкуство. В първото на творец, който познава законите на художествената условност, в която хора и събития могат да оживеят отново. В. Попов ще изгради образа на писателя Ернест Хемингуей — разказа „Нощ в Сан Франциско де Паула“.

Авторът навлиза със своята артистична дарба в безкрайния свят на Хемингуей, за да ни приобщи към жестоката му човешка и творческа драма, разграбена през последните месеци на живота му, когато „... ти абсолютно господрав думите и образите, трябва да слезеш от своя престол. Трябва да абдикираш, да изгубиш поданиците си, дотогава служил ти вярно, да изгубиш изгревите и залезите на надеждите и илюзиите си, да признаеш най-после, че не можеш да бъдеш победен, но можеш да потърсиш единствения изход от унищожението в двойната цен на старата си пушка...“ Тук вече достигамо до проблемите на поетиката в разказите на В. Попов, до яките на творческото въображение и на художествената условност, които заставят времето да тече в обратна посока и мъртвите да стават „поживи и от живите“.

Разказите на В. Попов, включени в сборника „Дайкири“, освен това, че представяват художествено завършена проза, съдържат и истинското творческо познание за психологията на кубинската душевност, за напастения в паметта на поколенията социален трагизъм и за светлите хуманистични идеали на социалистическото настояще.

Димитър ВЕЛИКОВ

Успехи на горнооряховските марколюбители

В началото на ноември в Разград бе открита Третата национална пионерска филателна изложба „Щастливо детство“, в която бяха показани 26 индивидуални колекции и 7 колективни — от Москва, Улан Батор и Хава на.

Когато журито обяви наградите, малката група от Великотърновски окръг възторжено и дълго ръкопляска. За колекцията „Език свещен на моите деди“ Панко Бояджиев от Горна Оряховица получи сребърен медал и наградата на ЦК на ДКМС. Неговият съгражданин Иво Йонков за колекцията „Летящата палитра“ също бе отличен със сребърен медал и специалната награда на Комитета на българските жени. Така две от четирите най-високи отличия станаха притежание на младите марколюбители от Горна Оряховица. На Панко Бояджиев бе връчена още една награда. Колекцията му „Родно Черно море“ бе наградена с посребрен бронзов медал.

Тези успехи не са случайни за горнооряховчани. Те са резултат на упорит труд и голяма любов към чудния свят на филателията. И още нещо — в Горна Оряховица събирането на пощенски марки е хоби на около двеста души. И всички те водят деен организационен живот, техните четвъртъци се превръщат в чудни вечери на запознаване с малко известни неща в областта на филателията.

Ръководството на филателното дружество си е поставило задача да привлече много млади хора, да формира у тях ново отношение към филателния материал. И най-важното — как събраното богатство да се увеличава и за пазя за бъдните поколения.

Мария ГЕНОВА

Център на богатата културна дейност

75 години читалище „Просвета“ в с. Пчелище

Навършват се 75 години от онези дни на ноември 1904 година, когато група прогресивни селяни, заедно с учителството от селото полага основите на читалището в с. Пчелище. Искрата към просвещаване и култура у трудолюбивите хора е запалил някога Стоян Граматик, книжовник и съвременник на Паисий Хилендарски, който през 1783 година прави препис на „История славянобългарска“. Близо четиридесет години този родолюбив българин разпалва пламъка на духовния живот в Пчелище, като поставя още през втората половина на 18 век учебното дело в селото на здрави основи.

Трудолюбивото и жадно за просвета и култура население започва да работи усилено на културния фронт. В селото се основава културно-просветно

в селото, но липсват средства. Тогава цялата интелигенция на селото заедно с прогресивните обикновени селски младежи и учениците от Търновската гимназия разгръщат още по-активна театрална дейност, средствата от които внасят във фонд за постройка на читалищен дом. Събраните средства не са достатъчни. Провежда се агитация сред населението от Пчелище за набиране на волни пожертвования и безлихвен заем. Започва истинска надпревара в дарения, според силите и възможностите на селяните. Сградата е окончателно завършена през 1931 година. Тя разполага с голям салон с 500 места, сцена, гримьорна и други помпозни помещения. През октомври 1931 година се играе с голям успех първата пиеса на новата читалищна

„Неразделни“ — постановка на самодейния театрален състав в с. Пчелище през 1934 г.

дружество, което през 1904 година започва да се нарича читалище „Просвета“. То организира културно-просветни събирания, курсове по лозарство, овощарство, скотовъдство и земеделие. Наред с това под ръководството и с най-активното съдействие на местните учители Дачо Първанов, Петко Костадинов и Йордан Мандалов се дават театрални представления. Тази дейност си пробива широк път и особено след 1918 година. В селото се изнасят много интересни пиеси, включват се нови по-свежи сили след войната. Като самодейни участвуват учителите Петър Дачев, Петър Сироманов, Мария Мандалов, Петър Каназирски, Ради Станчев, Никола Карпачев, Станка Кършева, Гроздъ Дачев, Никола Колишев, Георги Бакалов, Иван Каназирски. Театралната дейност се разраства и жъне големи успехи. Пиесите се изнасят в съседните села. Обаче се среща голяма трудност поради липса на читалищна сграда. Читалищната дейност се развива в училището, а пиесите се изнасят в една голяма класна стая, на единия край на която е имало подиум за сцена. Там се изнасят пиесите, които масово се посещават от населението. По-късно възниква идеята да се построи читалищна сграда

сцена „Хъшове“. След това се изнасят пиесите: „Хан Татар“, „Боряна“, „Майстори“, „Свещената“, „Ревизор“, „Тартюф“, „Иванко“ и много други. Започва оживена културно-просветна дейност, ръководители на която са местните учители и селската интелигенция.

В своята 75-годишна дейност читалището вярно служи на трудолюбивите хора от селото, спомога за издигане на културния урив на населението

В условията на народната власт читалището стана притегателен център на духовен живот. То стана трибуна на идеите на Партията и народната власт. Тук се учредиха Г.С.С., тук се провеждат избори. В него се организира цялата политическа и културно-просветна дейност и всякакви мероприятия на народната власт, свързани с изграждането на социализма в нашата страна.

В деня на 75-годишнината обновеният читалищен дом ще приеме населението и много гости. Между тях ще бъдат и читалищни дейци, вече с побелели коси, изваяли не един образ на читалищната сцена, запазили обичаи към родния край. Тук ще дойдат и младежите, които възраждат богатите читалищни традиции, пречупени през задачите на нашето време.

Никола ПЪРЛЕВ
председател на читалището

Окръжна среща на младите зайцевъди

Неотлапна в Окръжния пионерски дом се състоя окръжна среща и конкурс „Млад зайцевъд“. В конкурса участваха 82 пионери, класирани на районните състезания. Бяха показани различни породи зайци и разнообразни идеи за напраща на клетка.

Отчет за постиженията на пионерите при отглеждането на зайци за месо, вълна и кожи прочете Драган Моллов, заместник-председател на Окръжния кооперативен съюз. Поради нарасталия интерес и желанието на много ученици да отглеждат зайци, в Старомладово е разкрит зайцевъд.

Станчо Станчев, директор на Окръжната станция на младите агробизолози отчете, че в месо предвидените 18 тона месо пионерите и чавдарчетата от училищата в окръга са предали над 22 тона и половина, а до края на годината се очакват още 9 тона заешко месо. В момента в окръга има 4177 млади зайцевъди, които по почина „Направи си сам“ притежават клетка с хранилни за зайците майки.

На окръжната среща бяха наградени училищата, предали най-много заешко месо. Сред тях са основните училища в Полски Сеновец, Хаджи Аммитрово, Леденик, Мердания, Долна Оряховица, Върбица и Ново село. Отличени са индивидуално и Росица Илиева, Нели Маринова, Красна Андреева, Петър Крушев, Лидия Байчева, Милена Трифонова, Йордан Йорданов и Диана Тончева. Най-много заешко месо е предал Кримири Йовчев (180 кг) от Килифарево.

За най-хубаво отгледан заешко месо са наградени Светлана Бонева, Лидия Байчева, Евелин Христова, Ангел Гълъбов, Тимонир Атанасов и Иван Йорданов. За най-сполучливо напращане клетка са отличени Стоян Аврамов, Гюняр Шуклев, Диана и Трифон Георгиеви и Боянка Ангелова. Поча за заслужиха учениците и читалищното ръководство в Драганово, където 49 пионери отгледаха 395 зайци и предала на държавата 1534 кг заешко месо.

Пионерката Нели Стефанова прочете призив към всички чавдарчета и пионери за активно включване в инициативата за отглеждане на зайци. През новата учебна година пионерите обещаха да отгледат и предадат 8000 заешко месо.

Георги ДИМИТРОВ

Новите филми на екрана

Чехословакият филм

„КАК СЕ БУДАТ ПРИНЦЕС“

е създаден по известната приказка „Спящата красавица“. Филмът разказва историята за злата фея, която омалкосва красавицата-принцеса и кралятвото на нейните родители, и за принца, който с храбростта и любовта си унищожава магьията. Той не само

ше отведе децата в света на възлеществата и фантазията, но и ще им даде нагледен урок по мъжество и патриотизъм. Филмът-приказка е пронизан с много хумор, а героите са осъвременени и близки по своята същност на днешните хора...

„РАФЪРТИ И ДВЕТЕ

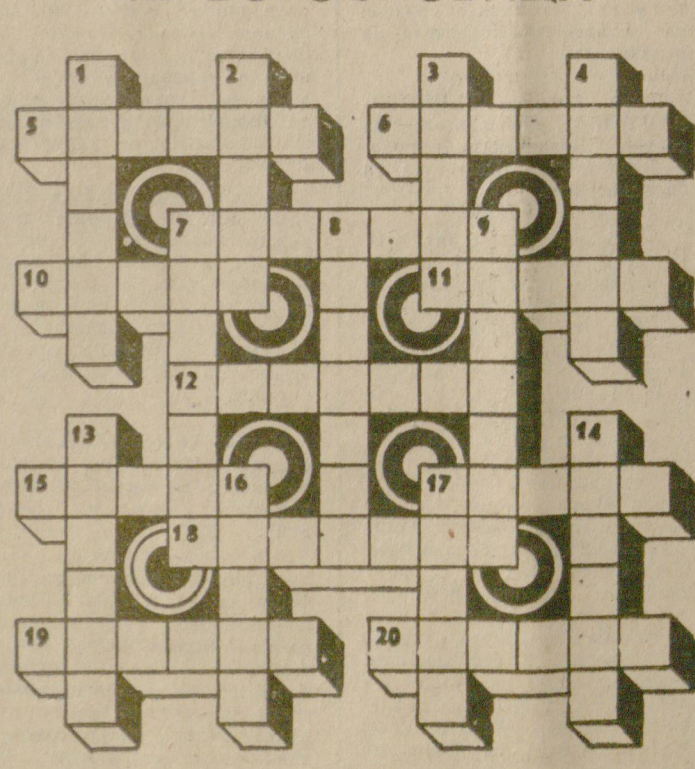
е американски игрален филм — забавен и същевременно сериозен разказ за трима скитника. Рафърти е автомобилен инструктор в Лос Анжелос. Един ден в парка той случайно се запознава с две скитници момичета — летна десетгодишната мъжкарана Фрибси и своенравната Мак. Те се сприятеляват, но на връщане, с пистолет в ръка,

Фрибси го принуждава да отклонява колата към Нов Орлеан. След като разбира, че патроните в пистолета са били халосни, Рафърти предлага на момичетата да ги за кара, където желаят. Така започва „голямото пътешествие“ на Рафърти и двете момичета, което завършва с неочаквана развръзка...

ВОДОРАВНО: 5. Английски химик и физик (1766—1844); 6. Подско растение от семейство сложновъдници; 7. Известен португалски мореплавател (ок. 1480—1521); 10. Древно обсадно оръдие; 11. Немски философ-идеалист (1848—1930); 12. Ферменти от групата на гликозидазите; 15. Персийски поет, един от класиците на средновековната талджино-персийска поезия (1325—1390); 17. Френски скулптор, който с по-късните си творби полага основата на импресионизма в скулптурата, (1805—1875). 18. Съвременен български драматичен артист; 19. Френски художник от испански произход, автор на рисунката „Гълъбът на мира“; 20. Художествено произведение в проза.

ОТВЕСНО: 1. Унгарски оперетен композитор (1882—1953); 2. Известен съветски диригент; 3. Планина в Югозападна България; 4. Римски философ, писател и обществен деец; 7. Български хан (831—836), син на Омуртаг; 8. Едноклетъчно животно; 9. Български писател, автор на книгата „Когато бях малък“ (1882—1945); 13. Български

пар (997—1014); 14. Отпадък от производството на обикновена захар от

захарно цвекло; 16. Западен германски племе; 17. Остров в Егейско море;

КЪМ ТВОРЕЦА

Върви към невъзможното, върви напред!
Бъди пчела, която дава своя мед!
Откривай вечната и свята истина,
през огъня на правдата пречистена!

Води керванът към една идея,
води го като най-добрата фея!
Създавай красота, любов, наслада,
макар че можеш да горши на клада!

На хората ти своето сърце раздай!
Раздай сърцето си изцяло и докрай!
Творец, паднеш ли, стани и тръгвай пак!
И в мрака ти бъди спасителен маяк!

Прокарвай път напред, дълбай скалите;
тъй както ги дълбай и възлите!
Бъди искра, от кремъка родена!
И светлина бъди на тази аселена!

Драгомир ПЕТКОВ

ЗАВРЪЩАНЕ

Полски вечерен вятър, пиян
на ливадите с пъстрия мирис...

И се връщам при оня геран
край селото със сини баири.

И се връщам след десетките дни
пак в ония горещи стърнища.

Ситен дъжд с тънък ромон звъни
и шуруц сред тревата разнища.

една песен за летния зной,
за далечния плач на камбана...

Пада здрач. Пада звезден покой
над обрания път към герана.

Цвятко ДЕЧЕВ

Справочник на читателя

КНИНО
От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала, „Рафърти и двете момичета“ — 10, 14, 16, 18 и 20 часа; малка зала, студийен филм — „Баша-господар“, 15.30 и 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа; научно-популярни филми — „Биографията на една песен“, „Жалони до изобретението“, „Като хляб и въздух“, „Искра“ — тел. 2-00-43, „Как се будят принцеси“, 10, 13.30 и 18 часа; „Кит и снѐ“ — 15.30 часа, „Издръжлив на вятър“ — 20 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „Старата пушка“ — 10, 13.30, 15.30, 18 и 20 часа.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Барбарата“, „Отражението“, „Има едно време един полицай“, квартал „Калти нец“ — „От нищо-нищо“, „Осмият“, професионално кино „Хараламби Стоянов“ — тел. 67-81, „Отново в Сен Тропе“, „Тайфун“ — нежния имена.

СВИШОВО: „Алеко“ — „Версията на полковник Зорин“, „Старата пушка“, малка зала — студийен филм, „Хияла и една ръце“.

ПАВЛИКЕН: „Димитър Стоянов“ — „Без музика не мога“, „Даките“, „Визуална на полковник Зорин“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Завой“, „Клетки ците“, „Лекарски визити“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Седем лунници“, „Доктор Младен“, „Къщата“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Кратко съзнание“, „Сбогом Гринго“, „Свидетелство за бедност“.

СТРАЖИЦА: „Развиги“ — тел. 33-42, „Кугитанска трагедия“, „Има едно време един полицай“, „Вземи парите и бягай“.

СУХИДОЛ: „Трезвост“ — тел. 29-04, „Среща в края на зимата“, „АББА“, „И ти ще видиш небото“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Рио Негро“, „Сантокан“, „Странна жена“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Граждето Анара“, „Камеино то цвете“, „Удар със стик“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“ — „Адвокатката“, „Полицайта е с вързани ръце“, „Севеино“.

БЯЛА ЧЕРКВА: „Труд“ — тел. 672, „Ще си го кажеш след ващото лято“, „Отново в Сен Тропе“, „Скривалището“.

ЗАЛАРИЦА: „Стефан Полстоинов“ — „Алхемикът“, „Полицията е с вързани ръце“, „Севеино“.

ТЕАТЪР

Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ ще представи:

„Донна Люсия“ — днес, вторник, във Велико Търново.

„Боряна“ — сряда и четвъртък във Велико Търново.

„Коварство и любов“ — днес в с. Камен, вторник в Елена.

„Обърни се с гняв назад“ — сряда и четвъртък в камерната зала във Велико Търново.

ФУТБОЛ

„А“ РФГ
Черноморец — Спартак, Милно — Локомотив (Пд); Сливен — Марек; Пирин — Етър; Тракия — Ботев; Черно море — Берое; Левски-Спартак — Локомотив; ЦСКА — Септ, знаме — Славия.

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

Академик (Сф) — Осъм; Девня — Червено знаме; Волон — Локомотив (ГО); Академик (Св) — Локомотив (Мз), Бдин — Дунав, Жугорец — Септ, слава; Жугорец слава — ЖСК-Спартак, Белослава — Янтра, Чавдар — Вечов; Локомотив (Др) — Светкавица, Добруджа — Дорогостол.

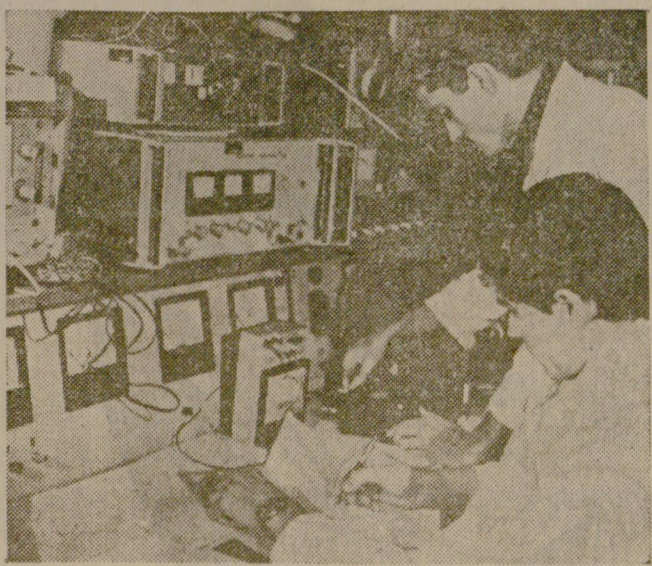
ЕЛИТНА ОКРЪЖНА ГРУПА

Драганово — Лясковец, Златарца — Килифарево; Овча нглия — Бяла черква; Сухидол — Ресен; Джугорец — Поликраище; Михалици — Българско Сливово; Долна Оряховица — Ксарово; Захарен комбинат — Свилози; Полски Тръмбеш — Бугово; Дебелец — Стражица.

Равносметка на творчески труд

20 години ТЕТ „М. В. Ломоносов“ — Горна Оряховица

Навършиха се 20 години от създаването на Техникума по електротехника в Горна Оряховица. В навечерието на патронния празник — рождения ден на М. В. Ломоносов — 19 ноември, равносметката на постигнатото разкри в големите мащаби на създаването. В началната 1959 година учителският колектив беше малоброен, но зареден с творчески сили и педагогически опит. Създадох се условия за постоянно усъвършенстване на учебно-възпитателния труд, за повишаване на неговото качество и ефективност.

Занятие по електрическо измерване.

та на комунистическото възпитание. Укрепна самодейност на комсомолската организация. Разшири се творческата инициатива на учители и ученици.

Връзките и взаимодействието с Одеския техникум по измерване, датиращи от 1965 година, получиха по-големи и разнообразни измерения. Те са извор на чиста, безкористна дружба, на творческо сътрудничество.

Чувствително се разви и усъвършенстване производственото обучение в собствените работилници и чрез укрепяване на интеграционните връзки в 7 промишлени предприятия на територията на Горна Оряховица и Велико Търново. Разкриха се производствени участъци в КСТ „Янтра“, в Комбината за радиотехническа апаратура.

Спортистичен живот в техникума завоюва външната успеши. Разнообразни прояви, високите постижения, наградите нареждат техникума между училищата-първенци. Особено място в тази дейност има експедиционният отряд „Анthon Иванов“.

Откриват се успехите на клуба на ТНТМ „Фотон“. За цялостната си възпитателна дейност клубът е обявен за еталон. 9 пъти е градски първенец, 8 пъти окръжен, получени са 5 платни значки за ТНТМ, 4 вимпела на ЦК на ДКМС. През 1978 година той излъчи републикански първенец по радиоелектроника и автоматика — Росен Христов. А през юбилейната 20-годишнина на техникума е завоювана най-високата награда. За цялостна дейност и високи постижения в ТНТМ комсомолската организация е удостоена с „Орден на труда“ — златен.

Постигнатите висока успеваемост и ефективна реализация на кадрите проявиха здрава устойчивост. Решаването на този въпрос сега се изпълнява с ново съдържание — създаване на техникум от нов тип, в съответствие с документите на пленума на ЦК на БКП за развитието на образователното дело в НРБ.

Йордан ЙОРДАНОВ

зам.-директор на Техникума по електротехника — Горна Оряховица

Нийски — една околия в окръг Дрезден

Макар да е разположена в източния край на окръга, околия Нийски не е краен район. Граничещо с Народна република Полша, населението на Нийски е свързано чрез здрава дружба с полските граждани. Четвърта по големина околия в окръга, Нийски е типичен аграрно-индустриален район. На площ от 520 кв. км живеят около 39 500 жители в два града и 30 общини. Над 40 процента от повърхността е заета от гори. Многобройни малки езера и реки, както и един голям язовир, са привлекателни места за хиляди почитатели. Два природни резервата говорят за това, че околията е заселена с рядки животински и растителни свята. Едно идилично кътче земя. Но не откъснатост от света отличава нашата околия. Нейните жители са свързани с живота, както навсякъде другаде.

Днес в околията произвеждат четири пъти повече продукция, отколкото през годината на основаването на републиката. Трудещите се от индустриалните предприятия създадоха на Нийски добро световно име. Това са вагоностроителите, които произвеждат товарни вагони и имат клиенти в 17 страни на четирите континенти. Техните специални вагони се движат в Съветския съюз, в скандинавските страни, в Ирак и Панама. Не изостават от тях и монтажниците на леки метали конструкции, които оставят своя „печат“ на много големи строежи в Германската демократична република. Междувременно признатие те спечелиха с отличната си работа към СИБ — имаме предвид целулозния комбинат в Уст-Илимск в Съветския съюз. Важни производствени държавни предприятия са прозоречните стъкла и

термостъкла за жилищното строителство, преносимите на двама халета и палатки за любителите на къмпинги.

Нийски се характеризира с модерно социалистическо селско стопанство. Производствата на растителна и животинска продукция са разделени, но си сътрудничат. Шест стопанства за растителство — две от тях в съседната околия, един аграрно-химически център, един мелиоративно стопанство и една кооперативна организация за подготовка и преработка на картофи са включени в аграрно-индустриалното обединение. Неговата главна задача е да снабдява 350 000-те жители от четирите околии на окръга с картофи, а също и 14-те стопанства и специализирани животновъдни предприятия с висококачествен фураж.

Социалистическа съвместна работа характеризира и комуналното обслужване. Тя многократно се проявява при образователното поддържане на пътна мрежа и при организирането на почивните дни. Тъкмо тук се предоставя широко поле за действие, за што в нашата околия много се търсят места за къмпингите при езерата. В последните години се появи нов почивен център на язовира Кьютдорф, в който летуват в три детски лагера и в над 650 бунгала, собственост на предприятия, 20 000 души годишно. Много вода и гората предлагат на всички посетители добри възможности за почивка.

Нийски — едно красиво кътче земя, една от онези околии, каквито има много в нашето социалистическо отечество.

Норберт ШРЪТЕР

редактор във в. „Зехсисхе цайтунг“

„От Олимпия до Москва“

вечер, посветена на Олимпийските игри в Москва с участието на бивши и проектоолимпийци, изтъкнати спортисти и спортни деятели

ОРГАНИЗИРАТ

Районна дирекция на Български спортен тотализатор, Окръжен съвет на Български съюз за физическа култура и спорт и дружество за физическа култура и спорт „Етър“ на 19. XI. 1979 година от 19 часа в ДМТ „Константин Кисимов“.

Естраден поздравителен концерт — водещ Бригита Чолакова.

СМК — предприятие „Механизация и автотранспорт“ — Велико Търново

търси да назначи

ШЛОСЕРИ
ТЕНЕКЕДЖИИ
ОБЩИ РАБОТНИЦИ

За шлосери и тенекеджии високоразредни V и VI разред) предприятието осигурява семейни жилища.

Към ПУЦ при СМК се организира курс за шлосери — срок за обучение 3 месеца. Справка — служба „Личен състав“, телефон 2-92-31 — Дълга лъка.

3—2

Монетен двор — София, гара Искър телефон 76-84-91

приема

изработването на медали и значки за юбилейни чествувания и други с различна тематика, като за 1300-годишнината на Българската държава, 110 години от рождението на В. И. Ленин и други.

Срокът за изпълнение на поръчките е около 3 месеца след приемане на проектите, които се представят от клиентите или изработени от Монетния двор.

3—2

ЗФК „Трифон Саралиев“ — Велико Търново

търси да назначи

за нововъведения в експлоатация завод за премикси — Велико Търново следните видове работници:

- АПАРАТЧИЦИ
- ЕЛ. ТЕХНИЦИ
- ЧИСТАЧКИ
- МАГАЗИНЕРИ
- ДРОБИЛНИЦИ
- ДОЗИРОВЧИЦИ
- ТОВАРО-РАЗТОВАРАЧИ
- ПАКЕТИРОВАЧИ

Заводът е свързан с модерна апаратура и разполага с добре уреден стол. Заплащане съгласно шата.

3—2

СУ „Хидрострой“ — язовир „Йовковци“ — Велико Търново

търси да назначи

СЧЕТОВОДИТЕЛ — 1

Заплата съгласно шатната таблица и допълнително възнаграждение по 510 МП.

ШОФЬОРИ от всички категории

Справка — на телефон 2-00-27, 2-81-83, от дел „Административен“.

3—2

Предприятие за свилоточене „В. Коларов“ — Велико Търново

търси да назначи

СЕКЦИОНЕН МАЙСТОР

ЕЛ. ТЕХНИК, ШЛОСЕР, ОГНЯР и РАБОТНИЦИ от всички специалности

Справка — „Личен състав“, телефон 2-24-02.

3—3

Комбинат за опаковки „Съба Енеза“ — Павликени

има

следните вакантни длъжности:

- МЕХАНИК на мех — 2
- Кандидатите да бъдат с висше образование машинни инженери
- РАБОТНИЦИ по машини: мъже — 20 жени — 10
- Работи се на смен.
- Справка „Личен състав“ тел. 25 12.

5—4

Комбинатът за радиотехническа апаратура — Велико Търново

съобщава

на интересваните се, че разполага с телевизионни приемници — върнати от панамари и изложби. Същите са приведени в исправност и са препоправени както следва:

„СОФИЯ 21“ — стара цена 430 лв. новата — 235 лв.

„СОФИЯ 22“ — стара цена 360 лв. новата — 200 лв.

Телеприемниците се продават във фирмения магазин на язовира. За справки се отнасяйте на телефон 2-54 95.

10—10

Един объркан ген

РАЗКАЗ

те му бяха подгизнали от дъжда, който продължаваше да вали навън и сега бавно се оцепяха върху балатума.

— Добър ден! — поздравително го поздрави.

Аркади Несторов го проследява внимателно с поглед. Обичаше да изучава пациентите си и после да ги обхваща с догадките си.

— Добър ден! — отвърна Аркади Несторов и грижливо оправя вратовръзката над бялата манта. — Седнете! — каза той и посочи стола пред себе си. — Чух, че чакате от снощи?

— Да, докторе! — отвърна махаленецът, като не престава да маха каскета в ръцете си.

— В тоя дъжд! — Да, докторе. — Трябваше да ми се обадите!

Знам ли! — махаленецът изрази невинност. Приличаше на ученик, който се черпи с незнанието си пред учителята. — Вие, докторе, сте заеи хора — добави той и неси гурно се отпусна върху посочения му стол.

— Ами! — възрази доктор Несторов, за да го предпази. — Само понякога...

— Стаята ви свети през цялата нощ, докторе. С момиче то помислихме, че сте много зает.

— Какво момиче? — Дъщерята, докторе. Аз зарали нея съм тук.

— Тя ли е болната? — Да, докторе! — Махаленецът замълча, като не ли събираше кураж. — То как да ти кажа — продължи след малко той. — Хем е болна, хем не е.

Аркади Несторов усети обърканост си в мозъка, но го обясни с безсънното. Вече трети месец откакто беше пристигнал по разпределение в това село. Спеше по-малко, а откакто получи писмото на Лена, че се омъжва за някек, изобщо не спеше. Кратките сънни прилици на една безкрайно повторение, а един следобед с ужас усети, че спи буден.

От какво се оплаква дъщеря ви? — запита Аркади Несторов.

Селянинът се поколеба за миг, като че ли обмисляше отговора си.

— Виждате ли. Вече трета година казва, че сънува един и същи сън, докторе.

Аркади Несторов го изгледа въпросително.

— Къде е болната? — Чака вие, докторе.

— Да влезе. Махаленецът излезе от

пдахо момичето.

— Ами, това със съня. — Тя се оживи. Аркади Несторов я покани да седне. После разтвори брошурата за детския паралич и пак я затвори.

Трябваше да прави нещо, докато се отпусне момичето. Запали цигара, дръпна веднъж, но я загаси в пепелника.

— Е, как изглежда този вечен сън? — запита накрая той и се приготви да слуша.

Видя как тя притвори очи и кокетно прехапа устните си.

— Това е наистина странен сън, докторе. Той е винаги там. На тъла. Над него са пръстите реклами на големия град. Край него профучават хиляди автомобили и пишат с класиконите си, като за поздрав. Той им маха с ръка, защото познава всички хора в този голям град и те го поздравят. Милония фонтани осеждат притихналите алеи, по които се разхождат влюбени. Той стои. Търпелив и добър, той ме кара да презвемогвам себе си и да тръгна към него.

— Да! — почеса се по брадичката Аркади Несторов.

— Прилича ми на фокус тоя сън.

— Точно така, докторе. Ви наги, когато приближа до него, той започва да се отдалечава от мен и изчезва. В началото се страхувах, че ще го изгубя, но той се връща отново. Всяка нощ. Веднъж, то ва беше миналото лято, го улових, но той се строши в ръцете ми. Беше целият от стъкло. Видях как се троши и хубавият голям град и плаках.

Момичето замълча.

— Сигурно бих ви повярвал, ако бях по-малък. Само че тия ученически сънчета вече не палят въображението ми!

— Ваша работа, докторе — прекъсна го момичето. — Аз ви разказах съня си, за да ме лекувате — и като помълча добави:

— Няма нищо неестествено в това човек да сънува мечти те си.

— Аха! И кой ви определи диагнозата?

— Това не е ваша работа! — беше отговорът.

Аркади Несторов зяпна от учудване. „Виж ти — помисли той — това момиче имало и характер!“

— Никога не съм била без характерна, докторе — прекъсна на мислите му тя. — Това не съвпада с амбициите на баща ми.

Аркади Несторов онемя. Потръпна при мисълта, че една невидима сила контролира мислите му. Беше някъде око

Дъждът се процеди през гавана и плъзна по ааросаните стени на стаята. Няколко бели капки цопнаха върху стъкленика шкафа с лекарствата и подразниха слуха на Аркади Несторов. Небръснат, само по гашета и с горнището на пижамата, Аркади Несторов съчиняваше писмото си до Лена. Беше отговор на писмо до жена, която е престанала да усеща порива на чувствата му. Погледна се в огледалото. Забеляза бръчките под очите и няколко бели коси — от казармата. „Сигурно остарявам!“ — помисли Аркади Несторов и пригладил с длан рижите косъмчета на брадата си. Беше напълнял през последните два месеца. Нови няколко капки вода цопнаха по шкафа. Докторът седна на стола зад бюрото и добави вместо послесип „Това, в кое то живея, не е лечебница, а аквариум“. Напълни плника и грижливо надписа адреса, погледна часовника на стена та. Беше набъбнал от влагата и Аркади Несторов чу скърцането на ръждата в осите. Наближаваше седем. Надникна в чакалния и видя прислужницата. Мислеше какта от дъските. Забравката се беше свързала зад врата й, а кичур бели коси висеше над на бръчканото й чело. Изглеждаше навъсена и уморена.

— Чака ли някой? — запита по навик Аркади Несторов и чак сега съобрази, че е излязъл от стаята си без панталоните. Почувствува се гузен пред тая жена, която надхвърляше петдесетте.

— Един чака от снощи.

— Как така?

— Ех, тази любов, докторе! — усмихна се прислужницата, забелязала недоумението по лицето на Аркади Несторов. — Съчинихте ли важния отговор?

Докторът кимна с глава.

— А ти защо не ме предупреди, че оня ме чака от снощи? — запита на свой ред той.

Жената избърса ръцете си в престилката и стана.

— Личи си, че сте нов в то ва село. Тук хората уважават работното време на доктора, а оня, лето чака от снощи, има сестра тук. Живее срещу дома.

— Да дойде до тук в тоя дъжд! — каза като че ли себе си Аркади Несторов и остави писмото на масичката до прозореца. — Занеси го до пощата, Елена! Погледна още веднъж плника и махна безразлично с ръка.

Махаленецът влезе смутено и спря до шкафа с лекарствата. Беше висок, едър мъж с приятно телосложение и много гъсти вежди. Имаше вид на болен човек. Изглеждаше пркалено живен за годините си и доктор Несторов прецени, че надхвърля петдесетте. Дрехи

ЕСЕННА РАЗХОДКА С ХЕЛИКОПТЕР
НАД ЕЛЕНСКИЯ БАЛКАН
НЕБЕПИС

В опасност за гибел в блато • За какво мис
леше кобилата Гица • След спасението — наз-
дравница за РПК — Елена

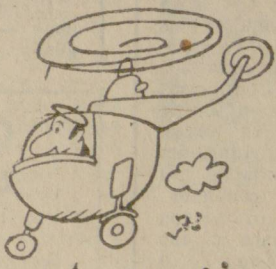
Майско — крайната точка на въздушното ни пътешествие, посрещна бръмчащия в небето комар с новите си къщи и обществени сгради. С пилота си разменихме няколко възторжени думи за първото в Еленския край ДЗС (1948 г.), за това, че щом селото се е изменило до неузнаваемост, сигурно и стопанският му двор, където едновременно и ние пребивавахме като млади ентустиасты в труда, е станал още по-уреден и красив.

В този двор обаче ние едва не се простихме с живота. Защото не се приземихме както очаквахме, а се приземихме в изобилната кал между стопанските постройки и в непосредствена близост до краварника, телчарника и свинарника, където животните, пък и хората, могат да се движат само с помощта на спасителни пояси и плаватели.

А ето и първите ни впечатления:

Наблизо грамада царевични кочани се приличаха на... дъжда. Една кобила стоеше умислена пред яхъра си. Тя се готвеше да играе на прескочи камара тор от този, чинто многобройни хълмове и могили изпълваха по лезренето ни, или разсъждаваше вместо стопаните си как да намери между тях препятствия входа и пътя

към своята ясла. Впечатленията си от стопанския двор обобщихме в следното сложено изречение: Този производствен участък е билвал под крилата на различни стопанства, на които е давал и дава значителни количества месо, мляко, вълна, плодове, хляб и фураж

но зърно. Всички те са взели от него много, но не са проявили големи грижи за наследения имот — сградите, вътрешните пътища и пътеки, складовите. Провинция на провинцията, както забелязва с горчивина пилотът.

А сега да представим на читателите най-голямата забележителност на стопанския двор в Майско — магазинчето, намиращо се в неговите предели. То няма фирма, самият се криве от някого. В единственото поме

щение са настанени заедно хранителни продукти (хляб, сирене, мляко, захар, колбаси), бакалски стоки и надитки (коняк, бира, лимонада). Магазинчето ни уверява, че изплъненото на пана за стокооборота цифри и мисли не печала, но не ни убеждава, че мястото на даядението е тук, където хората работят и където осезателно благоухава някоя друга неща. Подразбира се, че животновъдните и механизирани рити възлизат в помещението с изпадания с тор и кал ботуши и че в топлине дни то е привлекателно място за обсерските мухи.

Подобностите в заводеното са: обособеността от дълготрайна употреба две маси и три стола, подожушените стени, та ванът, от който капе, хората, влизат зад тезията при магазинната кал, без да имат право на това, и... окаяните на сградата вместо нагледна агитация и учраса некролози.

След като оставихме един верижен трактор да изтегли от дълбоката кал пред ремонтната работилница нашата затайва хеликоптер, ние заедно с работниците си поръчахме по едно коняче-пшениче и дигнахме наздравница и за ръководството на РПК-Елена с пожелание то в най-близко време да измести тая легална хлебо-млекарница и полулегална пияница извън границите на стопанския двор.

После заявихме, че имаме намерение да посетим клуба на комсомолците от Майско, за да обменим опит в младежката работа, но ни отговориха срамежливо, че такъв клуб няма и неговите функции за сега се изпълняват от кръжката с отговорник леля Ганка.

С това нашият полет завърши.

Небеписа на Амалин дописа
Н. БАЛИН

Петър БОРСУКОВ

НЕСПОКОИНИЯТ СЪН НА ДАМАТА...

... ИЛИ ТАРАЛЕЖ В ГАЩИ

Телевизия

СЪБОТА — 17 НОЕМВРИ

10.00 — „Необикновено откритие“ — детски филм, 10.15 — „Дивата река“ — научно-популярен филм, 11.00 — „Пожалте да видите“ — Информационен дневник, 13.30 — Курс по руски език, 9-и урок, 14.00 — Курс по чешки език, 17-ти урок, 14.30 — Курс по английски език, 27-и урок, 15.00 — „Хипноза“ — научно-популярен филм, 15.25 — Песна камерата, 15.50 — Заключителен етап на телевизионния „3а безопасност движение“, 16.50 — „От събота до събота“ — спортна програма, 17.15 — Новини, 17.30 — Футбол: „Левски-Спартак“ — „Локомотив“ (СФ) — среща за републиканско първенство — директно предаване от стадион „В. Левски“, 18.15 — Реклами, 18.30 — „Северни ритми“ — концерт: народна музика, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Утре ще се развихрим милиция“ — български навици игрален филм, 22.05 — Новини, 22.15 — „Жак Картье и неговият оркестър“ — забавна програма, 23.00 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм, VI епизод.

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — ТВ университет: „Агра“ — 31-о предаване, 17.30 — „Един ум е добре, а два по-добре“, 18.00 — Приятели да намерим навсякъде“ — детски филм, 18.50 — Забавна програма, 19.20 — Човекът до теб: „Бригадата“ — 19.50 — Реклами, 20.00 — „Среци“ — предаване на ТВЦ Пловдив, 20.30 — Дебют: „Габо“ — българска телевизионна драма, 21.05 — „България завинаги бди“ — рецитал по стихове на Евтим Евтимов, 21.25 — Международен турнир по хандбал (жени) — Полша — България, 21.50 — Новини — БТА, 22.00 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА НЕДЕЛЯ — 18 НОЕМВРИ

9.00 — ТВ университет: „Агра“ — 32-о предаване, 10.00 — „За Вити, за Маши и за морската пехота“ — игрален филм за деца, 11.05 — „Глухарчета“ — детски филм, 11.25 — „Български марш в центъра на Бисна“, 11.40 — Братя по оръжие: „Крилатият щук“, 12.00 — „Единство, творчество, красота“ — концерт на детско-юношеската филхармония „Пионер“, 12.15 — „Мисия с послед към бъдещето“ — документален филм, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — „Строгови“ — съветски игрален филм, IV серия, 14.35 — Забавна програма на телевизията на СССР, 15.10 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм, VI епизод, 16.00 — „Фолклор и съвременност“ — концерт: народна музика, 16.20 — Новини, 16.30 — Пулс: „Международна изложба на млади художници-живописци“, 16.45 — Детски филм, 17.05 — „Черният кон“ — детски сериал, филм, VII епизод, 17.30 — Всяка неделя!, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — Панаорама, 20.40 — „Строгови“ — съветски игрален филм, V серия, 21.50 — Международен турнир по хандбал (финал) — не портаж и Спортен екран, 22.30 — Новини

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — „Игра на дама“ — детски филм, 18.40 — Из историята на световната култура: „Сепсион“, 18.55 — „Атлас: „Малая зина“, 19.30 — „Пожалте да видите“, 21.30 — Новини — БТА, 21.40 — Панаорама.

ПОНЕДЕЛНИК — 19 НОЕМВРИ

17.30 — Новини, 17.40 — „30 ве на съвременна пътека“, Ирин Пирин, 18.05 — „Здраве, обществено време“ — телевизионен журнал, 18.40 — Музикален преглед, 19.00 — Ден на съветските ракетни войски и артилерията, 19.35 — „Загасяте телевизор“, „Енергия на вихра“ — публичностично предаване, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — Телевизионен театър: „Блакада“ от Камен Зидаров, (I част), 21.55 — Агенция РПК, 22.25 — Новини.

ПРОДАВАМ „Волга М-21“ напълно запазена, 1р. Разград, телефон 76-90

ПРОДАВАМ спешно „Москвич 412“ в отлично състояние, Горна Оряховица, „Филип Тотю“ 21, семейство Йорданови, след 19 часа.

ПРОДАВАМ „Жигули“ ВАЗ 2101, с. Беляковец, Велико търновски — Тодор Петков Нейков, след 17 часа.

ПРОДАВАМ „Москвич 408-И“ в много добро състояние. Спавка — Велико Търново, ул. „Черни връх“ № 12, телефон 2-82-70

ПРОДАВАМ спешно 15 опции — Симеон Георгиев Пешин, Долна Липница

ПРОДАВАМ „ФиаТ-125 Р“, спешно — изгодна. Павликени, ул. „Иван Вазов“ 3, Дамянов — 30-04.

ПРОДАВАМ „ФиаТ 1100-Д“, Кесарево, Иван Филипов.

ПРОДАВАМ „Жигули“ ул. „П. Чушманов“ 2, Лясковец, тел. 29-78.

ПРОДАВАМ „ЗАЗ“ с двигател на „Вартбург“, Самово дено, телефон 548.

ДАВАМ под наем стан във Велико Търново, Йордан Минева, тел. 2-99-63 от 14 до 17.30 часа

ПРОДАВАМ „Лада-1500“ на 30 000 км. П. Тръмбеш, кв. Киментова, тел. 20-18, таксиметрова служба, Тодор Атанасов Тодоров.

Велико Търново — 2-08-37 ЗАМЕНЯ двустранен апартамент център София за поделен във Велико Търново

ПРОДАВАМ „ВАЗ 2101“, Стражница, ул. „И. П. Куров“ 15 от 27, ел. 7, телефон 25-41, вътрешен 287 — Венчо Стоянов.

ПРОДАВАМ „Москвич-408“ — 34 000 км, Велико Търново, „Полтава“, бл. 5, вх. „В“ — Чалков, след 17 часа.

Ангел ГЕЦОВ

ИНДЕКС: 21394

ХУМОР И САТИРА

Цървули няма,
гайда исна...

Прави са били донякъде хората, като са създали тази поговорка. Но донякъде. Какво щеше да стане, ако всеки, който не може да си набави цървули, си купува... гайда. Но гайда в магазин няма, а гумени цървули и галоши няма. Няма, въпреки голямото им търсене през есента за работата на полето. Например читателят ни Д. Петров от с. Средни колиби разказва, че след като обиколил безрезултатно магазините на няколко села, дошъл във Велико Търново и се убедил, че дори в магазин за гумени изделия липсват такива артикули. На края на пиството си др. Петров пита дали да си купи обувки тип „трандафори“ за работата на полето от модна къща „Валентина“?

Другарю Петров, като няма гумени цървули, защо не си купиш, да речем, една гайда. Па я надуйте над главите на ония, от които за всеки производството и набиането на тия толкова дефицитни гумени цървули и галоши, та дано след тази свиря и те се поразтронат малко.

Тодор ИВАНОВ

МОСТОВЕ

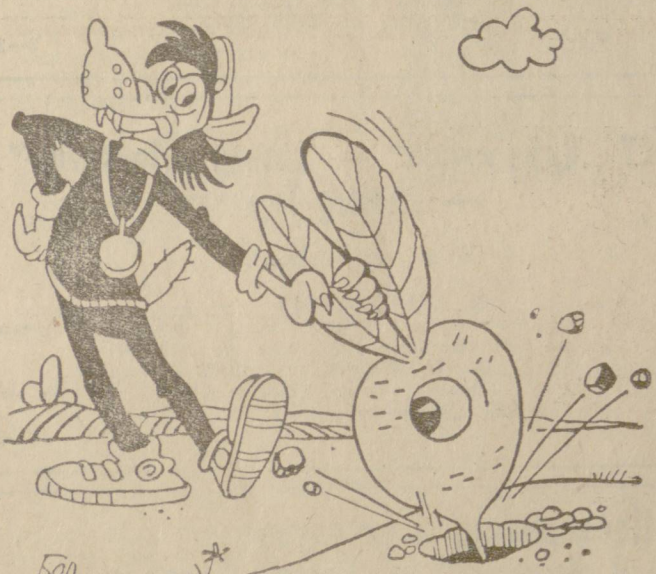
Чували сме, че има мост на влюбените, мост на въздушните, но мостът над железопътната линия за Варна в горнооряховския квартал „Калтинец“ вече десет години периодично приема твърде скъпа такса от нищо не подозиращите водачи на МПС и навярно трябва да се наименува мост на ужаса.

Само преди около месец през парапета му се търкулна на линията поредната голяма товарна кола и по една случайност мостът не получи своя кървава баня... Оттогава парапетите липсват и докато пишеш тези редове може би някой отново прави опит да влезе в моста, без да знае как ще излезе...

И няма нищо весело в тази история, която претендира за място в хумористичната страница на вестника, само с нея искаме да подсетим общинската комисия по безопасност на движението в Г. Оряховица, че отдавна е дошло времето да осигури действително безопасно движение по калтинецкия мост!

Иван БОЖИЛОВ

УСМИВКИ ОТ СТАРИТЕ ЛЕНТИ

— Ну, заяц, погоди!...
— Какъв ти заяц бе, не виждаш ли че съм неприбрано още цвекло от нашето АПК!...

Свободно съчинение по наблюдение.

Есента в гр. Елена си отива. Цялата училищна градина е изпъстрена с меднокафяви листа. Една катеричка като топка се премията от клон на клон по оголените дървета. Ние, децата, много обичаме есента. Но още повече ни биохетче в нашето училище, или както го наричаме магазинчето. Откоде работи то. Все няма лелки за него.

Сменят се. От магазинчето си купуваме закуски: банички, кифли, миланки, боза и лимонада, но когато има. Това е много хубаво за нас, но вече пет години и повече ние забравихме не само формата на топлине закуски, но и техния дъх. Ръководството на РПК в Елена като че ли не вижда, че в началното училище има деца, които искат

също разнообразни закуски, както това прави в СПУ „Ив. Момчилов“.

Всяка сутрин отваряме вратата на магазинчето и чакаме да ни лъхне дъх на нещо пресничко, но уви! Лелката че сто ни вика:

— Побързайте, че и това, което има, ще отървете!

ВАТЪР

Земя Килифарска... лято 1979-то...

И беше есен плодотворна, и народи земя богата плодове, зеленчуци и най-паче на ревица. И обира в село Големани Килифарска, ръка грижовна тонове жълти като слънце мамули, а тирна ги ръка злосторна да съхнат под небе.

Да, ама беше и есен дълбока. И казал е пророк Илия: „Който мокри, той суши“. Само дето дъждовете небесни мокрят, а няма го онязи, дето суши. И месеца минаха, и людето гледаха мамули сълвчеви как добиват цяват на небеса есенни. И надяват се някой някога то някога да попита говорейки — ще ядат ли животни без словесни на бял сняг черна маревница?

но кула часовникова и турлата динфи, стрелки и най-паче ме ханизъм. И намерили се люде цели 165 лета да навиват часовник, и да зъби камбана от кула. И няма ги вече. И няма зъби, и счипат стрелки часовникови на 10 часа и 50 минути.

Вярно, имаме сега електронична часовникова и най-паче самонаяваща. Да, ама къде е тия, къде е история и традиция родолюбива.

Отвори се реч за хигиенизиране и благоустрояване и казах килифарчани — ще правим град-градина.

Но тече вода непрестанно по улицата „Васил Левски“ и руши настилка каменна и най-паче асфалтова.

И затлачено с материал отпадъци е дере „Грънчи дол“. И събират се мръсотия, смрад и болест. И води канализационна се вливат там, а не в ями специални.

А беше Принцип за хигиенизиране и благоустрояване. И казва Принцип — искайте, но и това, което е ваше, правете си сами.

И нине, и присно, и во веки веков. Амин.

Издума уста
ЯГОРИД ГРОЗДАНОВА
Писа ръка ВЕСЕЛИНОВА

Не прехвъркна птичка...

Още щом напусна село Птичево, Шуменски окръг, джипът пое, криволичейки по наводнището. Волачът Пенчо, Йорданов Ангелов ве село запя „Прехвъркна птичка през равни двори“. Лети джипът ВТ 75-92, собственост на СМУ „Пътни строежи“ — Велико Търново. Не слиза познатата песен от устата на Пенчо. Весело му е на душата. Че как иначе. Пекнало ти ми е онова за късния ноемврийско слънце и след като си гаврътна някоя и друга чаша, та е драго и глас ти се отваря.

„Прехвъркна птичка през...“ Прехвъркна джипът през Шуменски окръг, после през Търговищики и ето насреща табелата „Добре дошли във Великотърновски окръг“.

Ха да прехвъркне и Пенчо с познатата песен чак до

тях в село Драгичево. Но още малко му трябвало. В края на село Мерданя секнала песента, щом насрещна се вдигнала познатата червена палка на КАТ.

— Пенчо, ти знаеш ли, че днес е сборнически времe и вземаме проби за употреба на алкохол?

— А бе я ме оставете да си изкарам песента, аз не съм пил!...

— Ти тази песен ще я пееш друг път на други, но не на нас, след като ампула № 61832 позелена, чак посиня от жал по тебе.

Нашият герой пил толкова „малко“, че вместо да пише курса си в пътният лист за 7 ноември, го впи

сал в приключилния пътен лист от 6 ноември.

— Грешка бе, другари, всеки може да...

Може бе, Пенчо, но чак пък толкова не може!

Досрамяло ли го е, уплашил ли се е, но Пенчо си плюл на петите и през не прибраното царевично дръже на близките къщи хукнал през глава.

„Гузен негонен бяга“ — казва народът. А как да не бяга Пенчо, като веднъж за употреба на алкохол бил лишен от шофьорски права за една година плюс 150 лева глоба.

Ами сега?

Ангел ГЕЦОВ